

Роман Крайчик

У східнохристиянській традиції Таїнства Миропомазання і Хрещення є неподільними і уділяються разом. Для християнина Хрещення є таїнственною участю у смерті та Воскресінні Христа, а Миропомазання є особистою П'ятидесятницею для новоохрещеного, оскільки у цьому Таїнстві на людину сходить Святий Дух, як колись зійшов на святих апостолів. Причащаючись Тіла і Крові Христової у Євхаристії, новоохрещений отримує особливу божественну поживу для духовного життя та прямування своїми життєвими шляхами. Таким чином ці Таїнства християнського втаємничення (Хрещення, Миропомазання і Євхаристія) є входженням людини в нове життя, життя у Святому Дусі, в істинне життя Церкви.

Побутує думка, що Церква – це лише духовенство, що до неї належать тільки богопосвячені особи, тобто священики, монахи, семінаристи або інші люди, які мають безпосередній зв'язок із парафіяльним життям чи церковними установами. Правильно відповісти на запитання, хто належить до Церкви, допоможуть нам Таїнства християнського втаємничення. Через Хрещення людина не лише позбавляється гріха прародичів і зодягається у Христа, але й стає членом Церкви. Отримавши в Таїнстві Миропомазання «печаті Святого Духа», кожен християнин стає храмом і місцем перебування Небесного Утішителя. Діставши від Святого Духа дари – мудрість, розум, раду, кріпость, знання, побожність і страх Божий, добрий робітник впродовж свого життя і діяльності має приносити добрі плоди, про які пише апостол Павло: «Плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість» (Гал 5,22-23). Тому кожен мирянин є повноцінним членом Христової Церкви, в кожному Святий Дух діє своєю постійною присутністю.

Миропомазання – помазання святим миром (пахучою олією, освяченою Патріархом), означає передавання дару Святого Духа новоохрещеному. Через «помазання» Святим Духом християнин «вщеплюється» у Христа, помазаного на Первосвященника, Пророка і Царя. Таким чином ми стаємо учасниками пророчої, священичої і царської місії Христа.

Пророча місія означає, що кожен християнин повинен найперше своїм життям свідчити свою віру, як це робили старозавітні пророки. Адже коли ми прийняли печать Духа Святого, Який промовляв через пророків (Символ Віри), то стали також пророками у свій час, у своєму суспільстві, у своєму житті. Головним завданням християнина є відкритись на дію Святого Духа, дозволити Йому говорити через нас, як це робили пророки. Співдія Божої благодаті і людської відкритості дозволяє християнинові творити діла віри у своєму середовищі і цим приносити гідні плоди. Постійною допомогою у цьому пророчому служінні для людини послуговує участь у Святих Таїнствах, любов до світу та сприйняття його як Божого творіння а також постійне усвідомлення і пам'ять про те, що ми є храмом Духа Святого.

Наступне, що отримує новоохрещений, це місія священства. Знаємо, що у Старому Завіті первосвященики приносили цілопальні жертви Богові. Ісус Христос, Вічний Первосвященик, принісши себе як Досконалу Жертву на хресті, відмінив кровні жертвоприношення і дарував нам Пресвяту Євхаристію, безкровну жертву, яку Його священики приносять на кожній Божественній Літургії. Кожен християнин приймає Христовий дар священства. За словом апостола, всі християни є «рід вибраний, царське священство, народ святий, люд, придбаний на те, щоб звістувати похвали Того, Хто їх покликав із темряви в дивне своє світло» (1 Пт 2,9). Миряни приносять Богові свої жертви: молитву, працю, радості, страждання. Також кожен мирянин сповнює своє священство беручи участь у Божественній Літургії, достойно приступаючи до Святого Причастя і тим самим єднаючись із священнослужителями та всією церковною спільнотою.

Царська місія для кожного християнина полягає у пануванні над собою і сотворінням. Наш Господь є володарем всього сотвореного і тому Він хоче, аби і ми були царями. Кожен має бути володарем свого ума і тіла. Передаючи нам свій царський уряд, Христос дає нам владу над Своїм творінням. Християни повинні по-царськи розпоряджатися сотвореним світом. Насамперед слід зрозуміти істинну доброту творіння, його призначення, закладене Господом. Християнин не може жити для себе самого, використовувати творіння у своїх корисливих цілях, але повинен удосконалювати і преображати світ.

Ці три дари, які подає людині Святий Дух у Таїнстві Миропомазання, є між собою тісно пов'язаними і дають людині всі можливості сповняти своє призначення у цьому світі. Кожен повинен бути достойним носієм цих Христових урядів, відкритим на їх сповнення і згодом принесення добрих плодів та отримання вічної нагороди.

Роман КРАЙЧИК, Пророче, священниче та царське служіння християнина // СЛОВО № 3 (71) 2017